

DAR DE LA ÎNCEPUT, NU A FOST AȘA

Bună seara, prieteni. Mă bucur că sunt din nou în slujba Domnului Dumnezeu și nădăjduiesc în revărsarea binecuvântărilor Lui peste serviciul din această seară.

M-am bucurat să-l văd pe fratele Daugherty acolo în spatele camerei. El este cel care a sponsorizat prima mea campanie. Îmi amintesc cum am mers la el. De fapt aici mai sunt și alți frați care m-au ajutat. Cred că și fratele Creech este unul dintre ei. În timpul acela începuseră deja vedeniile și tocmai mă întâlnisem cu Îngerul Domnului la Green's Mill și îmi spusese ce se va întâmpla. Nu au trecut decât două săptămâni de la acel eveniment, și am fost chemat la St. Louis de către un predicator a cărui fiică avea un fel de boală ... ca și dansul lui Saint Vitus.

Eu am mers acolo și ne-am rugat pentru fetiță, am făcut tot felul de juruințe, dar se părea că nu se schimbă nimic. Totuși am stat și am așteptat până când am aflat ce va face Domnul.

Știi, frate Roberts, cred că era mai bine dacă o țineam tot așa. Desigur, în cazul acesta nu ar fi fost atât de mulți salvați, dar voi să stați cu un caz până când se rezolvă, până când știți soluția.

Îmi amintesc că era ora două sau trei după-amiaza și eu stăteam în mașină așteptând răspunsul Domnului. Deodată am simțit Duhul Domnului venind și atunci am ieșit din mașină. În acest timp, Betty, micuța fiică a fratelui Roberts, țipa într-una ca o

sălbatică. Doctorii nu au putut s-o ajute cu nimic, iar părinții arătau foarte rău. Ei se chinuiau astfel cu ea de câteva săptămâni. Și când am coborât din mașină, am primit o vedenie. Atunci am alergat la fratele Roberts și i-am spus tot ce trebuie să facă pentru ca fetița lui să fie vindecată.

Parcă ai spus că ea va fi aici mâine seară pentru mărturie, nu-i așa, frate Roberts? Au trecut de atunci doisprezece sau paisprezece ani. (Fratele Roberts spune: „Treisprezece ani”). Treisprezece ani, iar acum ea este o domnișoară frumoasă și sănătoasă. Dacă va fi cu voia Domnului, ea va veni aici mâine seară.

Vindecarea divină
durează cât timp durează credința.

Cred că l-am văzut pe fratele Fred Sothmann și pe prietenii mei din Canada acolo în spate. Mă bucur să vă văd pe toți în seara aceasta. Aș vrea să am timp să vă remarc pe toți. Cred că-l recunosc și pe fratele Boyd și pe fratele Mennonite, care stau aici. Mă bucur că vă avem printre noi ca să petrecem câteva minute de părtășie în jurul Cuvântului.

Cărțile și casetele sunt pe masa din spate. Avem casete cu ultimul mesaj și multe altele. Băieții au tipărit multe mesaje, așa că le puteți lua ca să le citiți.

Întâlnirea de dimineață începe între ora 8-8.30. Ea este pentru cei care vor să mă vadă în particular pentru rezolvarea problemelor spirituale. Dar vai, eu nu m-am gândit că este posibil ca Tabernacolul să fie atât de aglomerat! Totuși, uneori Domnul culege binecuvântări și din încercările noastre de a-i ajuta pe frați și pe surori pe cale.

În fiecare seară, noi încercăm să găsim ceva ce căutăm, și aceasta pentru că Domnul mi-a spus într-o vedenie, că în slujba mea se va face a treia schimbare. Dorința mea este ca această lucrare să înceapă în tabernacol. Nu știu dacă va fi așa sau nu, dar dorința mea este aceasta. Și nădăjduiesc că atunci când se va întâmpla aceasta, voi fi în stare să predic Evanghelia sau să fac ceva care îi va ajuta pe suferinzi, astfel încât să aibă o viață mai fericită și mai sănătoasă. Aceasta este dorința mea sinceră.

Am întrebat-o pe nora mea despre numerele de rugăciune și ea mi-a spus că nu are niciunul. De obicei ele se află la Billy. În cazul acesta vom face serviciul fără ele și cred că este lucrul cel mai bun pe care-l putem face.

Când vom termina aceste întâlniri voi pleca în Noua Zeelandă, iar de acolo în Australia.

Pentru seara aceasta însă, am ales un text din Marcu 7. Înainte de a citi din Biblie, aș vrea să ne plecăm pentru un moment pentru a vorbi cu El.

Doamne, Îți suntem recunoscători în seara aceasta pentru că ne-ai dat prilejul de a ne aduna din nou împreună. Tu ai fost așa de bun cu noi astăzi! Ne-ai dăruit viață și putere ca să venim la slujba Ta pentru a-ți da slavă.

Noi Îți mulțumim pentru această țară în care mai este încă o posibilitate, o ușă deschisă, în care fiecare bărbat și femeie pot să-L slăvească pe Dumnezeu în acord cu ceea ce le dictează conștiința. Fă să fie cât mai mulți cei care fac aceasta, căci în conformitate cu profețiile biblice, noi știm că aceste uși se vor închide. Îngăduie așadar, ca în seara aceasta să primim bunătatea și binecuvântările lui

Dumnezeu și toată Lumina prin care să putem privi Scriptura, astfel încât să avem parte de tot ce ne-ai pregătit pentru această oră. Fă ca aceste lucruri să fie depozitate în sufletul nostru prin Duhul Sfânt care este capabil să dirijeze totul spre inima noastră.

Doamne, în seara aceasta Te rugăm în special pentru cei ce sunt bolnavi, suferinzi și chinuiți. Fă ca puterea vindecării Tale și mila Ta să se odihnească peste ei.

Binecuvântează
Cuvântul Tău așa cum iese, căci Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Vom citi din **Marcu**
7 de la **versetul 1 la 9**:

***„Fariseii și câțiva
cărturari, veniți din Ierusalim, s-au adunat la Isus.***

***Ei au văzut pe unii
din ucenicii Lui prânzind cu mâinile necurate, adică nespălate.***

***Fariseii, însă, și
toți Iudeii nu mănâncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mâinile,
după
datina bătrânilor.***

***Și când se întorc din
piață, nu mănâncă decât după ce s-au scaldat. Sunt multe alte obiceiuri
pe care
au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a***

căldărilor și a paturilor.

Și Fariseii și

cărturarii L-au întrebat: „Pentru ce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrânilor, ci prânzesc cu mâinile nespălate?”

Isus le-a răspuns: „Fățarnicilor,

bine a prorocit Isaia despre voi, după cum este scris: „Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.”

Degeaba Mă cinstesc

ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.

Voi lăsați porunca

lui Dumnezeu, și țineți datina așezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor

și a paharelor, și faceți multe alte lucruri de acestea.”

El le-a mai zis: „Ați

desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.”

Vom citi și din **Matei**

19.8 unde scrie: (aș vrea să citesc numai ultimul rând.):

„...dar de la

început n-a fost așa.”

Domnul să binecuvânteze
citirea Cuvântului Său.

În zilele slujbei

Sale când Domnul a fost pe pământ, El a întâlnit oameni care țineau tradițiile omenești și învățau lucruri contrare Cuvântului lui Dumnezeu.

Mă întreb, dacă ar

veni în seara aceasta vizibil, nu ar găsi aceeași stare?

O, cu câtă sfințenie

își țineau ei datinile deși aveau poruncile lui Dumnezeu și știau ce trebuie să facă! Omul însă nu este niciodată mulțumit cu ceea ce-i spune Dumnezeu să facă, de aceea trebuie să adauge ceva la Cuvântul Său. Când face aceasta, el deviază de la original și aduce ceva pervertit, ceva ce diferă de original.

De exemplu,

nedreptatea nu este altceva decât dreptatea pervertită, ceva ce a fost schimbat de mintea perversă a omului.

Dumnezeu l-a făcut pe

om să trăiască fericit și în înțelegere cu ceilalți oameni, dar pervertirea iubirii i-a făcut dușmani, ridicându-i pe unii împotriva celorlalți.

Omul îi face pe

oameni dușmani, dar Dumnezeu ne face frați.

Oamenii au făcut ca

bărbatul să fie imoral. Dumnezeu l-a făcut pe bărbat loial soției sale, dar prin faptul că omul pervertește totul, el nu mai este mulțumit doar cu soția sa, ci vrea să trăiască și cu alte femei.

Dumnezeu ne-a dat apă

limpede și bună, dar omul trebuie să o amestece cu alcool sau cu altceva înainte s-o bea. El pervertește totul începând cu adevărul.

Și noi vedem că această pervertire a intrat și în biserică prin faptul că omul a început să se bage în lucrurile lui Dumnezeu, trasând propria sa concepție despre ele, despre însemnătatea lor. El nu ia Cuvântul așa cum este scris ci îl amestecă cu părerile lor, făcând din acest amestec o tradiție.

Când a fost pe pământ și a văzut aceste lucruri, Domnul Isus a spus: *„Degeaba Mă cinstesc ei...”* (Marcu 7.7).

Aceasta arată că există și o închinare greșită la Dumnezeu: *„Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.”* (v.7).

Citind Scriptura, în seara aceasta, vom vedea că Isus a spus:

„Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta; și: „Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.” (v.10).

„Voi, dimpotrivă, ziceți: „Dacă un om va spune tatălui său sau mamei sale: „Ori cu ce te-aș putea ajuta, este „Corban”, adică dat lui Dumnezeu, face bine;

și nu-l mai lăsați să

facă nimic pentru tatăl sau pentru mama sa.

Și așa, ați

desființat Cuvântul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!" (v. 11-13).

Vedeți cum sulesc

oamenii lucrurile? Ei doresc să se închine lui Dumnezeu și o fac crezând că aduc o închinare bună, dar în realitate închinarea lor este greșită.

Eu sunt sigur că în

cei aproape două mii de ani de la plecarea lui Hristos, s-a strecurat pe undeva ceva rău pentru că avem prea multe idei.

Astăzi, există

aproape nouă sute de biserici diferite pe glob. Toate spun că sunt denominațiuni creștine dar diferă între ele prin păreri, fiecare având propria sa tradiție.

O, cât le place să

spună: „Tradiția mea este corectă!”

În ce ne privește,

noi am arătat cu câteva seri în urmă de ce nu suntem o denominațiune.

Denominațiunea se

formează pe baza unei descoperiri referitoare la un anumit lucru, care poate să fie bună, dar necazul este că oamenii fac din ea o dogmă și astfel nu pot să meargă mai departe.

Dumnezeu ne vrea însă liberi. El vrea să fim eliberați de orice părere omenească astfel încât dacă El ne dă Lumină, să putem primi mai multă și mai multă. Acesta este motivul pentru care noi vrem să rămânem liberi. În felul acesta vom putea predica Biblia așa cum este scrisă și vom putea crede tot ce este scris în Ea.

Problema este că omenirea de astăzi a intrat în tradiții.

În textul nostru de astăzi, vedem că fariseii L-au întrebat pe Domnul Isus:

„Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?” (Matei 19.3b).

Astăzi este la fel.

Dacă bărbatul sau femeia nu mai vor să trăiască împreună, găsesc imediat un motiv și divorțează, apoi el căsătorește cu alta și la fel face ea. Vedeți, este o tradiție.

„Păi”, spun ei, „așa crede biserica noastră.”

Adevărul este că nu are prea mare importanță ce spune „biserica noastră”. Important este ce spune Biblia despre această problemă. Dumnezeu trebuie să aibă ultimul cuvânt în fiecare hotărâre pe care o luăm.

Acum câteva zile am

fost chemat în judecată, sau mai bine zis era să fiu chemat. Acolo mi s-au pus niște întrebări foarte dificile. Astfel am fost întrebat: „De ce ai trecut banii din campaniile tale la biserică, ca la o fundație?”

„Pentru că sunt casierul principal.”, am răspuns eu, „și așa trebuia să fac, pentru că biserica este o fundație.” Ei au continuat în felul acesta, apoi mi-au spus: „Omul acela nu ți-a spus adevărul și nici nu mai este cu guvernul!” (se referă la agentul de la bancă, care i-a spus cum să procedeze cu depunerea sumei în contul bisericii). Eu am răspuns însă: „Într-o zi, nici tu nu vei mai fi cu guvernul. Nici chiar cei care au scris Constituția nu vor mai fi într-o zi cu guvernul.”

Vedeți, ei încearcă să găsească o portiță prin care să vă prindă, în loc să fie cinstiți și să se bazeze pe principiile dreptății.

Și exact așa procedează oamenii de astăzi pe calea vieții; așa acționează și biserica de astăzi: biserica aceasta, alte biserici...

În loc să urmăm faptele pe care ni le cere Dumnezeu, noi încercăm să găsim o portiță pentru a ne justifica. Dar lui Dumnezeu nu-I place așa ceva. Cineva a deviat de la adevăr, și apoi ne întrebăm unde este adevărul?

Acum câteva zile, l-am provocat la discuție pe un bărbat care tot repeta așa zisul „crez apostolic”.

„Cred în

Atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, Făcătorul cerului și al pământului... și în adunarea sfinților.”

Acum, un om care este drept cu Dumnezeu și care cunoaște Biblia, nu poate să spună acel crez. Tot ce este în legătură cu sfinții mijlocitori și cu morții este spiritism.

Când am spus aceste cuvinte acelui bărbat, mi-a răspuns:

„Dar tu cu cine ai legătură?”

„Cu Isus Hristos”, am răspuns eu.

„Păi și El a murit.”

„Da, am răspuns eu, dar a înviat. El nu mai este mort, ci trăiește, în timp ce Maria și toți apostolii, precum și „sfinții” pe care îi amintiți voi sunt morți. Iar Biblia spune în 1 Timotei 2.5 că *„este un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.”* Acesta este motivul pentru care Cuvântul spune: *„ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.”* (Marcu 7.9).

Noi încercăm să-L mulțumim pe Dumnezeu construind biserici mari, cu scaune tapițate. Eu nu am nimic împotriva acestor lucruri, dar nu aceasta ne-a cerut Dumnezeu să facem.

Noi încercăm să ieșim

puțin mai în evidență prin biserica noastră, încercăm să arătăm că ea este mai deosebită față de celelalte biserici. Pentru aceasta, ne luptăm să-l aducem la amvon pe cel mai educat păstor, care are o vorbire atât de elocventă. Și aceasta este în ordine, dar Dumnezeu nu a cerut nici așa ceva.

În bisericile noastre

de astăzi, pentru ca un bărbat să fie promovat în față, trebuie să aibă seminarul. Da, el trebuie să fie educat într-un seminar, dar Dumnezeu nu a cerut aceasta; Isus nu a făcut așa.

Dimpotrivă, El i-a

luat pe oamenii care nu știau nici măcar Abecedarul și i-a umplut cu Duhul Sfânt.

Vedeți, cerința lui

Dumnezeu nu a fost să aibă educație, ci să primească Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care niciun bărbat nu ar trebui să predice Evanghelia până nu primește Duhul Sfânt.

Vedeți cum luăm poruncile

lui Dumnezeu și le pervertim?

Isus le-a spus

ucenicilor Săi că înainte ca să poată pleca să predice Evanghelia trebuie să primească Duhul Sfânt:

„Și iată că voi

trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 27.49).

Iar în Fapte 1.8 le-a

spus: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi,*”
apoi „*Îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria,*
și până la marginile pământului.”

Dar astăzi ne-am schimbat,

și ne-am schimbat atât de mult încât „trebuie” să mergem la școală ca să obținem o anumită educație gramaticală și psihologică, ca să învățăm anumite principii de conducere de la amvon și câte puțin din diferitele tradiții.

Trebuie să învățăm doctrina bisericii și catehismul ei.

Dar frate, tu nu ești

salvat prin faptul că cunoști catehismul. Tu nu ești salvat pentru că mergi la biserică și nici pentru că cunoști Biblia, ci ești salvat numai cunoscându-L pe El, pe Hristos:

*„Cine are pe Fiul
are viața...”* (1 Ioan 5.12a).

Luând însă tradițiile

omenești, noi facem poruncile lui Dumnezeu fără putere. Seminariile noastre fac aceasta; bisericile noastre cer aceasta. De ce? Pentru că oamenii cer aceasta.

Ei nu ar trebui să fie de acord cu aceste lucruri, ci ar trebui să stea în rugăciune pentru ca Dumnezeu să ridice pe cineva după inima Sa, dar nu este așa. Ei fac ceea ce vor, fără să fie constrânși de nimeni.

Fariseii, saducheii

și toți religioșii din timpul Domnului, credeau că bisericile lor le asigură salvarea, orice ar fi spus biserica, ei primeau (chiar dacă era în contradicție cu Cuvântul), pentru că „așa a spus biserica noastră.”

Ei bine, astăzi este la fel. Oamenii se uită la biserică și cred că ea poate să le asigure salvarea. Dar voi nu puteți fi salvați printr-o biserică! Voi primiți salvarea numai prin Hristos.

Voi nu sunteți salvați prin faptul că cunoașteți rânduiala unei biserici, și nici prin cunoașterea crezului ei. Nu sunteți salvați nici prin primirea unei anumite forme de botez și nici prin faptul că trăiți anumite emoții.

Voi sunteți salvați prin credința în Isus Hristos și pecetluirea Duhului Sfânt. Numai așa Îl puteți cunoaște pe El.

Dacă un antreprenor dă un plan de casă constructorilor, o face pentru ca ei să lucreze după acel plan. Cum ar arăta însă casa aceea, dacă fiecare dintre constructori ar lucra cum vrea el și nu după planul dat? Credeți că lucrarea lor ar fi primită? Deci, dacă vreți ca construcția voastră să fie primită, trebuie să lucrați după plan, după proiect.

Tot așa, singura cale de a-L avea pe Dumnezeu în mijlocul nostru, este să ne întoarcem la El, la temelia Bibliei. Da, așa trebuie să facem.

Isus a vorbit despre aceste lucruri când a fost pe pământ. El a spus: *„Și așa, ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu, prin datina voastră.”* (Marcu 7.13).

Ei făceau aceasta atunci; iar astăzi o fac cu atât mai mult.

Așadar acesta este motivul pentru care beneficiarul nu va primi acea casă. El a dat un plan în care a arătat cum dorește să fie casa lui, iar dacă constructorii nu au respectat dorința lui, o va refuza.

Tot așa, când Duhul Sfânt vine ca să locuiască în casa lui Dumnezeu, El nu se va putea muta în ea pentru că este construită pe teorii făcute de oameni. Ei trebuie să vină la Biblie. Ea este Proiectul, deoarece este scris: *„Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* (Romani 3.4).

Noi toți ne gândim că posedăm acel Adevăr, dar cum poți citi Scriptura cu o interpretare proprie? Cuvântul spune că *„nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”* (2 Petru 1.21).

Deci există un singur Interpret al Cuvântului și acesta este Duhul Sfânt care L-a scris.

Aceasta îmi amintește de o povestire pe care am citit-o chiar acum după-amiază. Este vorba de viața timpurie a Domnului Isus, care S-a născut în Betleem și a crescut în Iudeea.

Când a avut doisprezece ani, Isus a fost dus de mama Sa și de tatăl Său adoptiv la Ierusalim, la praznicul Paștelui, pentru că erau foarte credincioși datinilor străbune. La întoarcerea acasă, părinții Lui au constatat că Isus lipsește, așa că au început să-L caute printre rude și cunoștințe, dar nu L-au găsit.

Mă întreb dacă nu

cumva aceasta este starea în care se află și biserica de acum.

Ei au ajuns într-un loc unde și-au dat seama că Isus nu mai este cu ei.

Mă întreb dacă metodiștii, bapțiștii și pentecostalii, nu au ajuns toți în același loc al călătoriei lor, în care să-și dea seama că Isus nu mai este cu ei?

Nu are importanță ce ai făcut. Poate că ai urmat anumite căi și ai trăit anumite lucruri, dar cu toate acestea, iată că în adâncul inimii tale știi că El nu este acolo.

Mă întreb dacă în seara aceasta este printre noi vreun păcătos care-și dă seama că El nu este în inima lui?

Dacă da, aș vrea să nu faceți ce a făcut Maria. Și voi, oamenilor, care încercați să o slăviți pe Maria! Când a văzut că El nu este cu ei, a început să-L caute. Astfel, s-a dus la rudele și la cunoștințele ei, crezând că-L va găsi acolo.

Așa procedează și oamenii de astăzi. Ei merg la biserică crezând că Îl pot găsi acolo pe Isus. Ei merg de la o biserică la alta crezând că Îl vor găsi acolo, iar după ce-și termină căutarea, constată că nu au găsit nimic altceva decât o grămadă de crezuri și că Hristos nu este în ele.

De curând am fost vizitat acasă de unul dintre cei mai mari bărbați de pe câmpul teologic. Când

I-am văzut m-am gândit: „Oare ce vrea un bărbat atât de vestit de la mine?”

El mi-a spus: „Aș vrea să vorbesc câteva minute cu tine, frate Branham.”

„În ordine”, am răspuns eu, „ia loc”, după care am adăugat: „Mă simt foarte mic lângă tine, un bărbat atât de renumit...”

Acest bărbat era președintele misiunii Sudan, cea mai mare fundație din lume.

El a continuat:

„Frate Branham, când eram copil, am ieșit într-o zi pe câmp, și am privit norii, gândindu-mă: „Oare Dumnezeu este deasupra lor?” Și am alergat la mama, care auzindu-mi frământarea, m-a ridicat în brațe și a început să-mi vorbească despre Isus, deoarece era o bună creștină. El a fost Acela care M-a chemat să-L urmez, iar mama, fiind loială bisericii ei, a început să mă învețe despre Isus de când aveam doar vreo șapte ani. Și cu El în inimă, am mers la școală, știind ce vreau.”

Apoi, când am primit licența în arte, m-am gândit că în momentul în care mi se va înmâna diploma, Hristos va sta chiar aici. Când mi-am luat doctoratul m-am gândit din nou că El va fi aici (în inimă), dar nu s-a întâmplat nimic. Doar o mulțime de oameni au venit în jurul meu și m-au felicitat. Frate Branham, am atâtea diplome că pot să umplu un perete cu ele, dar unde este Hristos? Au fost oare greșiți profesorii mei?”

„Frate Reedhead, nu aş putea spune aceasta, pentru că nu sunt în măsură s-o fac, dar vreau să-ţi spun ceva: Hristos nu vine în inima omului prin licenţe în arte sau prin doctorate în teologie, ci prin reînnoirea duhului tău, prin Duhul Sfânt care vine din ceruri.”

„Crezi că El poate veni şi pentru mine?” m-a întrebat el.

„În conformitate cu Biblia Sa binecuvântată, această făgăduinţă este valabilă pentru toţi cei ce Îl vor chema”, am răspuns eu.

„Eu am fost învăţat că acele zile au trecut”, a continuat el.

„Atunci profesorul care te-a învăţat acest lucru, a fost greşit.”

„De unde ştii că m-a învăţat greşit?”

„Eu L-am primit, frate, am răspuns eu. Biblia L-a făgăduit şi eu L-am primit. Acum, dacă El a dat făgăduinţa, poţi să-mi arăţi unde scrie că a luat-o înapoi? El a dat Bisericii Sale puterea, unde a luat-o înapoi?”

Dacă o biserică îţi spune că aceste lucruri au trecut, înseamnă că ea învaţă dogme şi porunci omeneşti şi nu Cuvântul lui Dumnezeu. Ei au desfiinţat poruncile lui Dumnezeu

și le fac fără putere prin datinile lor. Așa este.

Tu nu-L poți găsi

printre rude. Tu nu-L poți găsi spunând: „Am să fiu metodist pentru un timp, ca să văd ce se întâmplă.” Sau: „Voi fi baptist pentru un timp ca să văd ce se întâmplă.” Tu nu Îl vei găsi acolo și în nici o altă biserică denominațională. Dacă tu intri însă în biserica Sa, nu vei avea părtășie cu părerile omenești, ci cu Duhul Sfânt. Abia atunci Îl găsești pe El și primești o credință statornică în Cuvântul Său.

Dacă tu ești

metodist, baptist, catolic, prezbiterian, sau orice altceva ai fi, vreau să știi că nu-L poți descoperi pe Isus ca Salvator personal, nici printr-o strângere de mână a predicatorului și nici prin crezul unei biserici, ci prin descoperirea lucrată de Duhul Sfânt în inima ta, care-ți arată Cine este El. Bisericile de astăzi nu fac altceva decât să-l jefuiască pe Dumnezeu de dreptul Său, prin dogmele și crezurile lor. Da, prin datinile lor, ele au desființat poruncile lui Dumnezeu, făcându-le astfel fără putere. Ele (poruncile Domnului) nu au nicio putere asupra oamenilor. De ce? Pentru că teologia făcută de oameni, doctrinele și crezurile noastre, au îndepărtat binecuvântările lui Dumnezeu de peste oameni așa că nu mai pot avea parte de ele. Ei nu știu nimic despre aceste binecuvântări, nici despre făgăduințele lui Dumnezeu. Da, ei știu un singur lucru: că aparțin unei biserici.

Acesta este motivul

pentru care noi nu avem părtășie împreună. De aceea o biserică are o trezire în mijlocul ei, în timp ce alta nu are și nici nu vrea să colaboreze cu ea, pentru că spune: „Eu nu cred ca tine!”

Dumnezeu ne cere însă

să ne întoarcem la credința biblică. Nu la credința într-un crez, nici la credința într-o denominațiune, ci la credința în Dumnezeu. Aceasta este singura credință recunoscută de El: *„Este un singur Domn, o singură credință, un*

singur botez.” (Efeseni 4.5).

Deci părinții L-au căutat
toată ziua pe Isus printre rudele lor, dar nu L-au găsit.

Mă întreb câți dintre
cei prezenți în seara aceasta aici, au fost în biserica baptistă?

Eu nu vreau să lovesc
în biserici, pentru că sunt de partea fiecărui suflet sincer. Cu un lucru nu
pot să fiu însă de acord: cu faptul că fiecare denominațiune își are propriile
crezuri și propriile direcții. Chiar dacă ar avea tone de Biblie, și ar citi
toată ziua din ele, tot nu ar crede așa cum a spus Dumnezeu, ci ar lua diferite
versete și ar spune: „O, dar aceasta a fost pentru o altă epocă!” Nu,
făgăduințele Lui nu sunt pentru o altă epocă, pentru că Dumnezeu este Același
ieri, azi și în veci.

Dacă tu te vei porni
ca să găsești un anumit crez, vei intra în biserica ce învață acel lucru și vei
spune: „Ei bine, cred că aceasta este ceea ce căutam!” După un timp, poate că
cineva va face ceva ce nu-ți place și atunci vei spune: „Nu aceasta este ceea
ce căutam!” și cu asta pleci la o altă biserică. Acolo vei rămâne câteva zile,
săptămâni, luni sau chiar ani, până când din nou cineva te va supăra prin ceva
și atunci vei pleca și de acolo.

Știți ce spune Biblia
despre asemenea oameni?

*„Sunt...niște nori
fără apă, mânați încolo și încioace de vânturi,*

niște valuri

înfuriate ale mării, care-și spumegă rușinea lor, niște stele rătăcitoare..." (Iuda 12b-13).

Biblia nu este de

acord cu așa ceva, de aceea, fiți statornici! Voi trebuie să știți pe ce stați. Aceasta nu înseamnă că ajunge să fiți sinceri și cinștiți, căci dacă sunteți un metodist, baptist, catolic, etc., chiar dacă sunteți sinceri este degeaba, deoarece voi sunteți sinceri și statornici pe doctrina unei biserici și nu pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Stați neclintiți pe

Cuvântul Bibliei! Cercetați doctrinele bisericii cu Biblia. Întrebați-L pe Isus dacă este Același azi, ieri și în veci și atunci veți vedea dacă doctrina voastră este sau nu corectă.

Tu ai un exemplu: pe

Isus Hristos, iar El a spus în Ioan 14.12: *„...cine crede în Mine va face și El lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari...”*

Maria și Iosif mai

aveau o singură posibilitate de a-L găsi pe Isus, după ce L-au căutat în zadar pe la rude.

Aceasta ar trebui să

facă și biserica: să meargă înapoi până în locul în care L-au lăsat, căci acolo Îl vor găsi cu siguranță.

Acolo Îl veți găsi și

voi, metodiștii, baptiștii, penticostalii, și voi toți ceilalți: în locul în care L-ați lăsat.

Îmi amintesc acum de
ceea ce mi-a povestit un bărbat care a luptat în al doilea război mondial. El
spunea că un bărbat a fost rănit la piept de o mitralieră și era pe moarte. Și
acest bărbat mi-a spus că s-a dus să-l vadă pe rănit, care era de fapt
căpitanul lui.

Când a intrat în
cortul în care se afla rănitul, l-a întrebat: „Căpitane, ești creștin?”, la
care căpitanul i-a răspuns: „Am fost o dată creștin...” „Dar ce s-a întâmplat?” „Pur
și simplu nu îmi
amintesc”, a răspuns rănitul.

Atunci acest bărbat
creștin a privit graficul și a văzut că medicii îi mai dădeau doar vreo 4-5
minute de viață și a înțeles că o bună parte din acest timp trecuse deja. O,
cât de puțini sunt aceia care-și dau seama că o parte din timpul nostru s-a
dus!

Și acel bărbat l-a
întrebat pe rănit: „Căpitane, unde L-ai
părăsit?”

„Păi, nu-mi amintesc
prea bine”, a răspuns el.

„Ar trebui să te
grăbești, pentru că nu mai ai mult timp la dispoziție ca să te întorci până în
locul unde L-ai lăsat. Oriunde L-ai lăsat, grăbește-te spre acel loc, căci El
este acolo și Îl vei găsi.”

Și acest bărbat îmi

povestea că a așteptat câteva momente cu Biblia în mână, ca să audă ce va spune căpitanul. Și el continua să se zbată și să se gândească în timp ce sângele îi șiroia pe piept. După un timp însă, pe fața rănitului a apărut un zâmbet, lacrimile au început să-i curgă pe obraji, și apoi a spus: „O, îmi amintesc...” Începe de acolo, căpitane.” Și căpitanul a continuat: „Acum, când mă așez jos ca să dorm, Îl rog pe Domnul să îmi păstreze sufletul, iar dacă voi muri înainte ca să mă trezesc, Îl rog să-mi ia sufletul...” după care a întors capul și a fost gata.

Unde L-a găsit acest bărbat? În experiența lui școlară? În psihologie? În crezul lui? În biserica lui? Nu. Atunci unde L-a găsit? La leagăn. Acolo L-a părăsit și acolo Îl aștepta Domnul.

Tu nu Îl vei găsi niciodată pe Isus întorcându-te înapoi la baptism, la metodism, sau la catolicism. Dar unde Îl putem găsi?

Întorcându-te la rusalii, la început. Nu la denomiñațiunea de astăzi, ci la adevărata experiență a cincizecimii, când o sută douăzeci de oameni s-au adunat în camera de sus, pentru că așa le poruncise Isus: *„rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”* (Luca 24.49).

Noi nu trebuie să așteptăm până vom primi o educație anume, sau o diplomă de doctorat, sau o experiență teologică, ci va trebui să așteptăm până când acel Duh Sfânt care a coborât la cincizecime, va veni peste fiecare individ și îl va umple cu Putere, astfel încât fața lui sau a ei, să fie întoarsă de la păcat și de la lucrurile lumii, spre Hristos, ca să trăiască ca un creștin adevărat. Atunci poți să te alături oricărei biserici dorești.

Da, noi L-am părăsit
la rusalii. Metodiștii L-au lăsat la rusalii; bapțiștii L-au lăsat la rusalii;
organizația „Adunarea lui Dumnezeu” L-a lăsat la rusalii; Biserica unită L-a
lăsat la rusalii. Acolo este începutul.

O, Dumnezeule, fă ca
aceasta să pătrundă fiecare inimă. Acesta este motivul pentru care El nu poate
locui în această biserică. El nu poate veni la crezurile voastre
denominaționale care au pus de-o parte principiile dumnezeiești.

Ascultați! Isus a
spus: „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.*” (Ioan 15.5). Și când
biserica a fost îngropată în Hristos, a dat naștere la o mlădiță a
cincizecimii. Iar dacă prima mlădiță a fost a cincizecimii, trebuie ca fiecare
mlădiță care mai iese, să fie la fel ca prima. Deci, trebuie să ne întoarcem la
experiența cincizecimii.

Dacă o vie dă o
mlădiță, aceea este o mlădiță de viță de vie. Atunci și următoarea mlădiță
trebuie să fie tot o viță de vie și la fel următoarele.

Cuvântul spune că
Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Și El poate să aibă un singur
fel de mlădițe în Biserica Sa: mlădițele cincizecimii, care au trăit experiența
cincizecimii.

Dar tu spui: „O,
frate Branham, stai puțin, căci eu sunt loial crezului meu!”

Dacă crezul tău te
învață că tot ceea ce trebuie să faci este să dai mâna cu predicatorul, atunci

nu uita că Isus a spus: „*Dar de la început n-a fost așa!*”

Tu spui: „Frate

Branham, eu aparțin unei mari denominațiuni și biserica mea spune că zilele minunilor au trecut.”

Isus a spus: „*Dar*

de la început n-a fost așa!”

Unde este începutul?

La rusalii, când puterea Dumnezeului celui viu a coborât peste o sută douăzeci de oameni și i-a botezat cu Duhul Sfânt, și cu putere ca să-L slujească pe El.

Tu spui: „Frate

Branham, biserica mea crede...” Noi vedem că femeile de astăzi umblă pe străzi cu pantaloni scurți și fumând, dar tu spui: „Păi, păstorul nostru nu spune nimic despre aceasta, iar biserica noastră crede că este în ordine.”

Dar Isus a spus: „*Dar*

de la început n-a fost așa.” Nu, nu a fost așa.

Când o femeie poartă

îmbrăcăminte necuviincioasă în fața unui bărbat, aceasta este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Tu spui: „Frate

Branham, acum câteva seri ai condamnat botezul prin stropire, dar biserica mea învață că dacă cineva este stropit, este în ordine.”

Dar Isus a spus: „*Dar de la început n-a fost așa!*”

Tu spui: „Frate Branham, dar biserica mea crede în botezul prin turnarea apei. Eu sunt sincer și biserica noastră este cea mai mare.”

Dar Isus a spus: „*Dar de la început n-a fost așa!*”

Tu spui: „Frate Branham, eu am fost scufundat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.”

Biblia spune însă: „*Dar de la început n-a fost așa!*” Niciodată n-a existat așa ceva în biserica primară.

Petru a spus clar în ziua de rusalii:

„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Tot ceea ce este
contrar cu aceste cuvinte, nu a fost de la început.

Tu spui: „Eu aparțin
unei mari denominațiuni care ne învață să vorbim unde vorbește Biblia și să
tăcem unde ea tace. Și Biserica noastră spune că zilele minunilor au trecut.”

Dar de la început n-a
fost așa, deoarece Cuvântul spune că „*Isus Hristos este același ieri, azi și
în veci.*” (Evrei 13.8).

Și: „*Cerul și
pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35).

Noi trăim într-un
timp în care oamenii au luat poruncile lui Dumnezeu și le-au pervertit
înlocuindu-le cu porunci și tradiții omenești, deși de la început n-a fost așa.

Aseară am văzut cu
ochii noștri cum un predicator orb și-a căpătat vederea pe platformă. Noi L-am
putut vedea pe Domnul cum a alungat umbrele morții și a readus la viață trei
oameni pe care medicii i-au declarat morți.

Tu spui: „Eu nu cred
aceasta, pentru că biserica mea nu crede așa ceva.” Dar acest lucru a fost de
la început în biserica lui Dumnezeu (vindecare divină). Tot ceea ce este
contrar Cuvântului, nu a fost așa de la început, pentru că Dumnezeu este
Dumnezeul cel viu, El este Cel Atotputernic și nu poate greși. El este același
ieri, azi și în veci. Noi nu-L vom putea găsi niciodată în crezurile noastre, nici
în denominațiunile noastre, ci trebuie să ne întoarcem în locul în care L-am
lăsat.

Tu spui: „Dar eu Îl
am, frate Branham. Eu am dansat în Duhul și știu sigur că Îl am!”

*„De la început n-a
fost așa!”*

Spui: „Am vorbit în
limbi, deci știu că Îl am!”

De la început n-a
fost așa!

Spui: „Am strigat în
Duhul, deci Îl am!”

De la început n-a
fost așa!

Ca să-L poți cunoaște
pe Hristos, trebuie să cunoști Persoana lui Hristos în iertarea păcatelor, căci
doar aceasta îți schimbă viața.

Eu am văzut oameni
care dansau, strigau, vorbeau în limbi, etc., și cu toate acestea trăiau
oricum. Așa ceva nu poate fi corect!

I-am văzut
bucurându-se cu biserica, strângându-și mâinile, botezându-se în tot felul de
crezuri și cu toate acestea viața lor era încă a diavolului.

*„Dar de la început
n-a fost așa!”*

Viața este să-L
întâlnești pe El, pe Domnul Isus și să-L recunoști ca Salvatorul tău, ca
„Dragul sufletului tău.”

Domnul Isus nu a
mărturisit niciodată aceste crezuri, ele nu au fost de la început.

El a spus: *„Duceți-vă
în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”*

Unde să mergem? „În
toată lumea”. Cui să vestim? „La orice făptură.”

Și: *„Iată semnele
care vor însoți pe cei ce vor crede...”* (Marcu 16.15,17).

Aceasta este ceea ce
a fost de la început. Tot ceea ce este contrar cu aceasta, este greșit. Tu nu
îl poți găsi în crezuri. Tu găsești salvarea numai în Hristos. El este singurul
Dumnezeu adevărat.

Tu spui: „Păi, frate
Branham, Biblia spune că...”

Ce spune?

*„În Numele Meu vor
scoate draci; vor vorbi în limbi noi;*

*vor lua în mână
șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste
bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (v.17-18).*

Aceasta spune Biblia.
Tot ce este contrar vine de la Diavolul.

Tu spui: „Aceste
semne îl urmează pe el: este un bătrân cumsecade, își plătește zeciuiala și
muncește corect.” Dacă aceasta este tot ce ni se cere, atunci Hristos nu mai
trebuia să moară.

Ceea ce-i trebuie
unui suflet, este o experiență personală de trecere de la moarte la viață, să
devină o creatură nouă în Isus Hristos, o ființă care să-L aibă în inima ei pe
Hristos. Acesta este Duhul Sfânt în noi. Acesta este începutul.

Ucenicii erau oameni
buni; erau oameni drepecți. Ei își plăteau toate datoriile și erau cinstiți. Erau
foarte religioși, cum am văzut că erau și fariseii. Cu toate acestea, Isus i-a
spus lui Nicodim:

*„...dacă un om nu
se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3.3).*

Noi trebuie să ne
întoarcem acolo unde L-am lăsat.

Întoarceți-vă înapoi

și veți găsi că niciunul dintre toate aceste crezuri n-a fost de la început! Bisericile denominaționale nu au fost așa de la început. Așadar, aruncați totul și alergați înapoi la rusalii, căci dacă veți face așa, Îl veți afla pe Dumnezeu cel viu, care vindecă bolnavii și curăță leproșii, care scoate dracii și despre care Biblia spune că este Același ieri, azi și în veci.

El este Dumnezeu

începutului. El este Cel care nu Se schimbă niciodată. El nu poate să fie Dumnezeu dacă astăzi spune într-un fel, iar mâine se răzgândește. El este Absolutul ieri, azi și în veci.

Prieteni, noi trăim

într-un timp în care putem să vedem cum oamenii corup lumea cu tradițiile lor; în care corup biserica cu tradițiilor lor și corup mințile oamenilor cu tradițiile lor. Nu am văzut noi seara trecută cum bătrâna prostituată, biserica prostituată și fiicele ei au îmbătat lumea cu vinul curviei ei, care sunt dogmele și doctrinele? Aceasta este valabil pentru fiecare organizație. Ei sunt murdăriți.

Acum, eu nu spun să

stați deoparte de organizația voastră, ci să stați deoparte de ceea ce ține de acea organizație. Intrați în Hristos!

Aceste tradiții nu

sunt bune. Haideți să ne întoarcem la început, căci dacă vom face aceasta, Îl vom putea găsi pe Hristos și astfel vom putea intra în casa zidită pe stânca neclintită. Atunci biserica va avea în mijlocul ei semne și minuni și fiecare binecuvântare făgăduită de El se va descoperi în mijlocul ei.

Haideți să ne rugăm.

Înainte de a face

aceasta, aş vrea să vă atenţionez cu privire la avertismentul pe care vi l-am făcut: Purtaţi voi în inimile voastre Cuvântul care a fost dat la început?

Biserica în care sunteţi este doar un crez, doar o denomi-naţiune, sau este o experienţă care vă aduce la ceea ce a fost de la început?

Dacă nu este aşa, nu

este bine. Şi eu vă întreb: „N-aţi vrea să lăsaţi deoparte crezurile şi denomi-naţiunile şi să-L slujiţi pe Dumnezeuul cel viu?”

Dacă eşti aici şi

doreşti să fii amintit în rugăciunea de încheiere, n-ai vrea să ridici mâna spre Dumnezeu şi să spui: „Aminteşte-mă şi pe mine, frate Branham!”?

Dumnezeu să vă

binecuvânteze. Este bine. În ordine.

Nu contează cărei

biserici îi aparţii, ridică doar mâna şi spune: „Ai milă de mine, Dumnezeule!”

Dumnezeu să te

binecuvânteze. Este bine. Peste tot în adunare sunt ridicate o mulţime de mâni.

„Aminteşte-mă în rugăciunea de la această oră, frate, pentru că vreau să mă întorc la început.”

Dumnezeu să vă

binecuvânteze. Dumnezeu vede mâinile voastre ridicate, care sunt prea multe pentru ca eu să le pot număra. El vă cunoaşte pe fiecare în parte.

Isus a spus: „Ați

desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră (dogmele și doctrinele voastre)”. (Marcu 7.9).

Și dacă aceste cuvinte au fost spuse de El atunci cum este astăzi? Haideți să ne întoarcem la început!

Dacă mlădița iese din cincizecime, dă naștere unei biserici vii, care este urmată de semne și minuni și care duce mesajul Lui pretutindeni în lume. Da, ei predică peste tot. Ei botează pe oameni din nou în Numele Domnului Isus Hristos; scot afară dracii; vindecă bolnavii și au biruință de la început până la sfârșit.

Dacă biserica voastră a învățat contrar învățăturii bisericii de la început, să ne întoarcem atunci la început, adică acolo unde L-am lăsat.

Haideți să ne întoarcem la început, ca să fim asemenea mădulelor Bisericii primare, care aveau dragoste frățască unul pentru altul, fiind în stare să-și dea viața unul pentru celălalt. Ei se iubeau cu o dragoste divină, și mergeau la închisoare și chiar la moarte unul pentru celălalt. Aceasta este biserica originală.

Domnul să vă binecuvânteze în timp ce ne rugăm.

Iubitule Părinte

ceresc, în timp ce ne apropiem de încheierea acestui mesaj, văd cum oamenii stau pe lângă pereți și afară așteptând. Ei și-au ridicat mâinile spre Tine, pentru că doresc să-L întâlnească pe acel Isus de la început. Îndură-Te, Doamne, și îngăduie ca să-L întâlnească în acest ceas, căci este scris: „*Ferice*

de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!"
(Matei 5.6).

Un mare număr de
mâini sunt ridicate, Tată, dar Tu le vezi și le cunoști pe toate.

Noi știm că este
scris: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl...*” (Ioan
6.44).

Ei sunt sătui de
aceste crezuri și își dau seama că nu-L
pot găsi pe Hristos în ele. Asemenea Mariei și lui Iosif, ei trebuie să meargă
înapoi, adică acolo unde L-au lăsat. Ei vor să se întoarcă la experiența
cincizecimii, să primească Duhul Sfânt și astfel să fie născuți din nou pentru
Împărăția Ta.

Îndură-Te, Doamne, și
îngăduie ca fiecare din ei să aibă această experiență chiar acum, pentru că Te
rugăm în Numele lui Isus, Fiul Tău.

Și în timp ce stăm cu
capetele plecate, nu știu dacă puteți sau nu, dar dacă credeți cu adevărat,
v-aș ruga să veniți aici, în jurul altarului și să spuneți: „Frate Branham...”

.....

...și se pare că
totul duce la început, la Biblie. Eu nu am avut acea experiență (de la
rusalii), dar în seara aceasta aș vrea să te rog pentru mine aici, la altar,

și să-ți pui mâinile peste mine, pentru că așa s-a făcut de la început.”

Filip s-a dus și a predicat Evanghelia la samariteni, apoi i-a botezat pe toți cei ce au crezut în Numele Domnului Isus. Cu toate acestea, niciunul dintre ei nu a primit Duhul Sfânt, până nu au trimis după Petru. El a venit, și-a pus mâinile peste ei și astfel au primit Duhul Sfânt.

Dacă sufletul tău este îngropat în păcat și dorești să mă rog pentru tine în seara aceasta, dacă ai încercat să-L găsești pe Domnul în alte biserici și prin diferite botezuri, dar n-ai reușit, vino aici. Voi fi bucuros să mă rog pentru fiecare dintre voi cu toată sinceritatea și crezând că Dumnezeu care a putut deschide ochii orbului de aseară, poate curăța și o inimă murdară. Dumnezeu care poate ridica un mort fizic, poate să-l ridice și pe mortul spiritual. El, care poate să învieze trupul muritor, poate să înflăcăreze și sufletul nemuritor. Facă Domnul ca aceasta să intre adânc în inimile voastre, dragi prieteni.

O, voi oamenii din Jeffersonville, din New Albany și din Louisville, nu știu cum veți sta în ziua judecății, pentru că Dumnezeu a făcut totul chiar aici, în acest Tabernacol mic și umil.

Da, El a vindecat bolnavii, a făcut multe semne și minuni, a adus la suprafață Cuvântul Său și nu ceva deviat de la Scriptură, și S-a legitimat ca Dumnezeu cel viu.

Cum mai puteți să stați lipiți de crezuri și denominațiuni, de religie și botezuri false și de emoții false? Ce veți face când știți că Dumnezeu v-a dat libertatea de a lua o hotărâre? Dacă aș fi în locul vostru, eu aș veni înainte ca să fie prea târziu.

Să nu uitați că Isus
a vorbit despre o femeie dintre neamuri și a spus:

*„Împărăteasa de la
Miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l va
osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului, ca să audă
înțelepciunea lui Solomon...”* (Matei 12.42).

Dumnezeu să te binecuvânteze,
sora mea. Dacă vrei să îngenunchezi, vino aici jos. Copiii să se tragă puțin,
ca să facă loc celor care vor să vină să îngenuncheze pentru rugăciune.

Vom cânta un verset
sau două din cântarea „Mi-am ancorat sufletul”. Doresc ca fiecare să se roage
în timp ce aceia care Îl caută pe Dumnezeu, vor veni jos ca să ne rugăm pentru
ei.

Ancorat este sufletul
meu în cerul de odihnă,

Nu voi mai naviga pe
marea sălbatică.

Furtuna poate să
măture totul,

În Isus sunt tot mai
în siguranță.

Duhul Sfânt vă conduce
la altar pentru rugăciune.

Strălucești pentru
mine, Doamne, strălucești

Lasă ca lumina din...

Acesta este Cuvântul.
El strălucește. Voi îl aveți strălucind în jurul vostru.

Nu vreți să vă
ridicați și să veniți aici?

Puteți merge înapoi
la biserica voastră, indiferent de unde veniți, dar mai întâi haideți aici ca
să-L găsiți așa cum a fost la început.

Lasă Lumina să
strălucească peste mine,

Să fiu ca Isus, să
fiu...

Câți ar vrea să fie
ca Isus? Ridicați mâna.

Doar să fiu ca Isus,

să fiu ca Isus.

Pe pământ aş vrea să
fiu ca El.

Pe toată durata
călătoriei,

De la pământ în
slavă,

Eu cer doar să fiu ca
El.

Să nu uitați că este
posibil ca chiar și cei mai tineri să treacă din viața aceasta în următoarele
cinci minute. Este posibil ca de acum într-o oră, să nu mai fie niciun om viu
pe pământ. Da, acest lucru este posibil.

Știința a spus acum
doi ani că „mai sunt trei minute până la miezul nopții”.

Voi știți ce s-a spus
în profeții și acum este timpul când este pe cale să se întâmple tot ceea ce a
fost vestit. Iar dacă este așa, de ce vă mai lăsați legați în mintea voastră de
îndoielile Satanei?

Acum mă adresez vouă,
celor care ați fost botezați prin turnarea apei, prin stropire, sau ați fost

botezați altfel decât botezul creștin despre care vorbește Biblia:

„Pe când rostea

Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.

Toți credincioșii

tăiați împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat și peste Neamuri.

Căci îi auzeau

vorbind în limbi și mărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:

„Se poate opri apa ca

să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”

Și a poruncit să fie

botezați în Numele Domnului Isus Hristos.” (Fapte 10.44-48).

Cred că vă este clar,

nu?

Acum aș vrea să vă

citesc și vouă, bapțiștilor, din Fapte 19.1-6:

„Pe când era Apolo

în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici,

și le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?” le-a zis el. Și ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan.”

Atunci Pavel a zis: „Ioan a botezat cu botezul pocăinței, și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.”

Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.

Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei, și vorbeau în alte limbi, și prooroceau.”

Și tot Pavel spune în Galateni 1.8:

„Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”

Nu are importanță ce crez aveți sau de ce denominațiune aparțineți, dacă nu ați fost botezați în Numele lui Isus Hristos, atunci vă poruncesc în Numele lui Isus Hristos să pășiți în acest bazin și să vă lăsați botezați! De ce? Pentru că aceasta v-o

cere Biblia.

În Fapte 4.12 citim:

„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”

Nu contează câte fapte bune ai făcut, nici cât de mult ai primit din darurile Duhului Sfânt, haide să ne întoarcem la început!

Dacă ați fost

stropiți, dacă s-a turnat apă pe voi, sau ați fost botezați în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, totul este fals.

În Biblie nu se

vorbește despre nimeni care ar fi fost stropit, sau care s-ar fi botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Haideți să mergem înapoi la început și acolo Îl veți găsi pe El. Altarul este deschis și bazinul așteaptă. Să cântăm încă o dată: „Doar să fim ca Isus.”

Nu vă faceți drum

încoace? Ce ziceți voi, credincioșilor? Într-un minut veți avea pregătită o cameră, ca să vă îmbrăcați pentru botez.

Ce a spus El? „De la

început nu a fost așa!” „Dacă vrei să fii ca El.”

Haideți să ne rugăm

din nou. Îndrăznește soră, dacă vrei să vii la altar. În regulă.

Doamne Dumnezeule,
ajută-i să facă așa cum este scris. Ajută-i să împlinească ceea ce este scris.

Eu nu voi fi vinovat
în ziua judecății, pentru că nu am stat în spatele unui crez bisericesc, ci am
predicat întreaga Evanghelie în puterea învierii, a Duhului Sfânt.

Doamne, vrei să
onorezi aceste cuvinte și să trimiți Duhul Sfânt peste ele în seara aceasta?
Vindecă bolnavii și chinuții din mijlocul nostru, astfel ca poporul să
cunoască că Dumnezeu cel viu care a scris Biblia este încă Același; că El nu
Se schimbă chiar dacă omul încearcă să schimbe Cuvântul. Da, El este Cel care
nu se schimbă și care a spus: „Dar de la început nu a fost așa!” Și dacă știm
cum a arătat prima mlădiță din vie, putem face din cartea „Faptele apostolilor”
un exemplu în biserica adevărată.

Doamne, îndură-Te în
seara aceasta și fă ca fiecare persoană de aici, care nu L-a cunoscut pe Isus
și care nu a fost legitimată de El prin semnele și minunile Noului Testament,
pe care prima mlădiță din Faptele Apostolilor le-a produs, să cadă umilă la
picioarele Lui și să Te urmeze Doamne, pentru ca astfel să-L cunoască așa cum a
fost la început. Noi nu putem să-L găsim printre crezurile și doctrinele
noastre, de aceea trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu și la Biblie.

Toți cei care sunt
îngenuncheați aici, care Îl caută pe Duhul Tău cel Sfânt și cred că va veni
peste ei, nu au pornit spre o anumită formă sau cale, ci așteaptă pur și simplu
ca El să vină peste ei. Dăruiește-le aceasta, Doamne, pentru ca astfel inimile
lor să se deschidă pentru Tine și astfel puterea Dumnezeului celui viu să vină
în inimile lor, ca să le ierte păcatele și să-i umple cu Duhul Sfânt.
Dăruiește-le aceasta, Tată.

Acum eu cred că

Dumnezeu va lucra în mod minunat în timp ce stăm cu capetele aplecate.

Dacă printre noi se

află străini veniți din alte orașe, care nu pot sta și la alte servicii pentru că se grăbesc, dar care doresc să ne rugăm pentru ei, sunt rugați să își ridice mâinile. Sunt deja cinci oameni care nu mai pot sta. Aș vrea ca oamenii aceștia să meargă în camera de rugăciune din dreapta mea.

Îi rog pe câțiva

lucrători, dintre cei prezenți în această clădire, să pășească aici în față și să stea lângă mine în timp ce-mi voi pune mâinile și mă voi ruga pentru acești oameni. Vreau ca cei ce vin aici, să creadă acest mesaj, și să fi vestit că aceste crezuri și doctrine nu vin de la Dumnezeu, ci sunt de la oameni, așa că se cuvine să ne întoarcem cu adevărat la calea Bibliei, la început. Deci câțiva lucrători care cred că acesta este adevărul lui Dumnezeu. Dacă nu credeți, să nu veniți aici. Vedeți? Aici să vină doar cei care cred că acesta este adevărul absolut.

Cei cinci care și-au

ridicat mâinile, să meargă în partea cealaltă, dacă pot. Puteți să veniți și prin spatele platformei dacă puteți ajunge acolo și vom vedea ce se va întâmpla.

Să-i lăsăm să treacă

pe cei care vin pentru rugăciune. Lăsați-i să vină până aici.

Să ne luăm curaj,

Căci nu suntem lăsați
singuri.

Barca vieții curând
sosește

Să-și aducă comorile
acasă.

Atunci dorește frate,
dorește,

Încercările noastre
curând se vor sfârși

Pe dragii noștri îi
vom întâlni

Deasupra, pe țărmul
aurit.

Noi suntem pelerini
și străini aici,

Noi căutăm un Oraș în
care mergem.

Barca vieții curând
sosește

Să-și adune comorile

acasă.

Barca vieții curând
sosește

Prin ochii credinței
văd,

Așa cum alunecă pe
apă,

Să mă salveze pe mine
și pe tine.

Și să ne aducă în
siguranță în port.

Cu prietenii pe care
i-am iubit atât

„Fiți gata!” strigă
căpitanul.

O, priviți, este
chiar aici.

O, doriți?

Încercările noastre
în curând se vor sfârși

Pe dragii noștri îi
vom întâlni,

Deasupra pe țărmul
aurit.

Noi suntem pelerini
și suntem străini aici

Noi căutăm un oraș în
care mergem

Barca vieții curând
sosește

Să adune comorile
acasă.

Acești lucrători s-au
adunat în jur acum. Mă îndrept spre acest caz de urgență, care nu mai poate fi
amânat. Motivul pentru care fac aceasta, este că peste câteva minute vom avea
un serviciu de botez.

Următorul botez va
avea loc duminică dimineața după școala duminicală. Vom face aceasta, pentru ca
vineri, sâmbătă și duminică seara, să ne putem ruga pentru bolnavi.

Dorința noastră este
ca mai întâi să ne punem sufletele în mâinile salvatoare ale lui Dumnezeu, apoi
va urma și vindecarea. Aceasta nu ne sperie. Aseară, Dumnezeu a salvat la altar
suflete scumpe. O, cât am fost de fericit când am văzut aceasta!

Eu nu știu cine sunt
oamenii din jurul meu, unii dintre ei pot să fie păcătoși chemați afară; alții
îl caută pe Duhul Sfânt.

Dumnezeu știe că eu
am vorbit Cuvântul acestei Scripturi cât am putut de bine. Așa este. Iar acum
vom vedea ce poate să facă Dumnezeu.

Mâine seară nu vom
avea serviciu de botez decât dacă va fi vreo urgență. Acum, acest serviciu va
începe peste 10-cincisprezece minute.

Vreau s-o întreb pe
nora mea dacă a găsit numerele de rugăciune. Loyce, le-ai găsit?

Niciodată nu le
găsim. Vom găsi o cale și tot vom împărți câteva numere de rugăciune. Dacă va
fi cu voia Domnului, vom face aceasta mâine seară. Acum, dacă totul va fi în
ordine,
vom chema de asemenea rândul de rugăciune.

Mâine seară aș vrea
să împărțim numerele de rugăciune mai devreme – cam pe la ora șase sau cel
târziu pe la ora șase și jumătate, astfel ca oamenii să poată ajunge în rând.

Acum aş vrea ca
fiecare persoană care poate să stea în rugăciune, s-o facă. Vreau ca lucrătorii
să se adune în jurul acestor oameni.

Frate Neville, vino
aici pe platformă, căci voi începe să mă rog pentru bolnavi. Domnul să vă
binecuvânteze.

Şi voi, fraţilor,
haideţi în jurul acestor oameni. Păşiţi lângă ei, puneţi-vă mâinile peste ei şi
haideţi să ne rugăm.

Toată adunarea care
ştie cum să se roage, să-şi plece capetele, să stea în umilinţă şi să fie
într-adevăr în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, astfel încât Duhul Sfânt să
vină peste aceşti oameni ca să-i umple. Îngăduie ca în această încăpere să aibă
loc semne şi minuni, astfel încât toţi bolnavii şi suferinzii să fie vindecaţi.

- Amin -